

LA OPINION

PERIÓDICO SEMANAL

Anuncios y comunicados á precios convencionales.	Dirección y Administración Calle de la Palma 25	PRECIO DE SUSCRIPCIÓN —+—+—+—+— Trimestre. 1'00 Pta Número suelto. 0'10 »
--	--	--

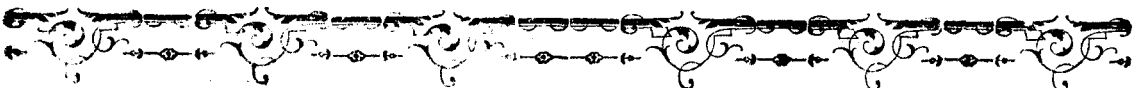
CLAVÉ-MORERA

La noble tasca del genial Clavé sigué la de fer Art, Art gran, veritable Art: pró, á la vegada que aquet fi, i acceptant-lo com a medi, en perseguia un altre de ben gran també l'inmortal Músic-poeta; tal fou la propaganda activa de la democracia i del sentiment de Patria. Ell coneixia ben bé la avassalladora forsa de la música; ell estimaba fermament la terra on nasqué, ell volia de veres la dignificació del poble, del cual habia sortit: perxó, al rendir idólatre culte a sa enamorada la Música, la escullí com subjugadora arma de conquista, llsant-se ardidament a lluitar per la cultura de Catalunya. Es cert que Clavé *sentía* la Patria de distinta manera que nosaltres, efecte del ambient que 'l rodejava; pro aixís meteix es cert que la sentía fundament, com ho demostren totes ses admirables produccions, tan sadollades del esperit de la terra. D' aquí que agiu arrent tant en nostre poble, aixceant ben xic son novell moral.....

L' obra de Clavé és grandiosa; més com tota institució umana s' esmicolaria lentament si no tingués dignes conreuadors que sabessin continuar-la am destresa. An el insigne Mestre no li han faltat imitadors, i, fins diré profanadors barrocos. Fins ara meteix, fins fà poc, no ha sortit un altre geni qui mereixi ser anomenat am justicia continuador del immortal Clavé; y aqueix continuador és En Morera, qui ha sapigut compendre 'l doble ideal del Mestre. En Morera la sab proseguir aquella admirable obra artistic-social: com el seu predecessor, també en fa d' Art, Art gran, Art masclá i vigorós, Art catalá, per dir-ho d' un cop; i al meteix temps trevalla de debó per la cultura del poble, i am sos cants virils desvella arreu el condormit sentiment de Patria dels catalans. En Morera, per tots els indrets de Catalunya, ensemps que hi difundeix el bon gust artistic, popularisa nostras hermosas cansons, fa sentir las varonils queixas de nostra terra.

L' obra de Clavé és grandiosa. En Morera la continúa i amplia dignement.

CLAUDI MAS I JORNET.

FESTA MAJOR (?)

Al veure un cartell de Festa Major á la moderna, sembla al primer cop d' ull que tot se n' hauria d' entrar en gatzara y no obstant es de doldre lo incolores é insipides que 's fan en totes les festes majors que 's van celebrant aquesta temporada. Tot lo que guanyen d' acadèmiques ho perden de populars, y axó que semblants festes son obra secular de cent generacions; son fines del poble. Han perdut aquella espontaneïtat, aquella força expansiva, de que 'n queden encare bella mostra al camp de Tarragona y al Panadès. Allí de festa n' hi ha per tothom pel rich y pel pobre, pels grans y pels xichs; allí tot lo dia ho es feste major y un la ha de sentir per força, encare que no vulga, de nit y de dia y á totes hores, perque la festa 's fa al carré, perque tot lo poble va enrenou, perque les gralles y 'l fluviol y tot lo que fa gatzara y soroll tot surt al hora per carrers y places y aquell burgit descompassat vos fa recordar que esteu de festa. Y 'l poble sense haverse d' encauar en cafes y cassinos, sense haverse d' entafurar tot lo dia en balls y teatres se diverteix y riu y sent y tot axó ab una alegria equilibrada, y sobre tot ab una alegria... barata. Avuy la festa major de la meytat de les nostres viles y pobles s' ha anat encauant per cassinos y teatros; ha fugit del carrer y la gent que no té, no 'n fa de festa; bon goig que la canalleta ho coneguen á la taula; fora d' aquí per eils no n' hi ha de festa. Per sentirho tot axó cal veure una festa major típica com la de Vilafranca y d' una bona part de poblacions del Panadès; allí 'ls *Xiquets de Valls*, simbol de la virilitat de la nostra raça; allí 'l ball de *bustons* y 'l de les *panderetes* y 'l de les *gitanes* y 'l dels *cercolets* y la *Moxiganga* y 'ls dels diables y tants d' altres sostenen lo nervi de la festa y animen la població, y ab l' espinguet de fluviols y gralles y 'l soroll de timbals y espetch axordador

dels trons fan alçar una gresca simpática y bulliciosa que com una onada va crexent y embauma l' ayre y os sadolla l' esperit que tothom ho sab qu' es festa.

Y aquest ayre popular va fonentse... fonentse que ningu ho sab que es festa.

FREDERICH CLASCAR PVRE.

Granollers.

De la primera volada

No ho volia de cap de las maneras mon pare que jo *fés soci* per la festa major, fins al any vinent. No tenia la edat encare, segons ell! Ahónt s' es vist, á disset anys fer l' home! ¡Y després, que havia de ballar un mocós, un barba-mech, tot lo més ab un mostatxet de pel moixil! que semblava una enmascara!

Perqué 'l méu pare, com casi tots 'ls pares, 's pensan que 'ls séus fills son sempre criatures.

Més, jo que 'm dalia per ballar la dansa ab la Esperanseta del cantó, que teniam *relacions* d' amagat feya mitj any d' *passo*, ¡si 'n vareig haver de fer de paperots ab la ajuda de la mare que volia que *fés l' home*, al revés del pare!

Lo *certus* es que ab penas y treballs vareig eixir ab la méua, y arrivá la somiada festa major que sigué la primera de ma juventut, emprenent la primera volada cap al Cel de mas il·lusions.

¡Qué deprésa transcorreguéren aquells tres dias! ¡Quin goig inmens sentia ballant, poguent abraçar á ma estimada devant de tothom!

De tantas cosas que volia dirli mentres ballábam, no se m' acudi rés; la llengua no 'm volgué creurer apesar de las exigencias del cor.... Me trovaba cohibit, tremolaba com si ballés ab nua senyoreta de per avall; no sabia seguir cap punt; la vareig trepitjar no sé quants cops; semblava que no hagüés ballat may.... ¡Y tant que 'n sabia, mel m' está 'l dirho!

.....

Avuy, casat ab la Esperanseta, fa quatre anys y *pico*, quan paríem de la primera voláda y de aquella festa major tant senyalada y feli-sa, encare rihém més que no se qué.

Y aixó que de mals de caps no 'ns en fal-tan pas, gracias á Deu.

J. BARBANY.

RECORD

A... ..

¿Te 'n recordas? Eram també Festa Major y en aquell ball ahent havia anat pel afany d' endolsir breus instants ma vida; per gosar, en que fos poch, d' aquesta mentida felicitat que 'ns do-na 'l mon, hi vaig patir mes, molt mes del que fins aleshoras havia sofert; la angunia meva cresqué á mida que con-templaba 'l goig y l' alegria dels altres, á mida que veyia devant meu, l' ansia boja, de plaer que omplia aquells, cors, buyts de sentiments y d' ideas nobles.

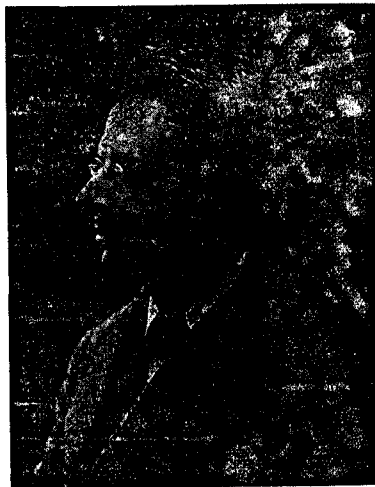
¿Vritat que si, que t' en recordas, d' aquell nostre col-loquí, plé de melangia?

Yo també 'l recordo, y no se han pas esborrat de ma pensa, cap ni una d' aquellas paraulas que sortidas del fons del cor, brollaban de tos llavis, per entrar desseguit en la méva ánima.

Aquell dia 't vaig coneixer y desde aleshores que t' estimo. Las feridas de mon cor necessitaban lo bálсам del amor, pro de l' amor pur, per cicatri-sarse, y tas paraulas angelicals, varen tancarlas, per may més obrirse.

No estranyis, donchs, que al tornar la Festa-Major, dediqui aquest record an aquell ball, que fou principi de ma felicitat.

CAMILO XIOL RIVERA.

Enric Morera

Director de «Catalunya Nova»

El nom d' En Morera es dels que ells mateixos es fan l' elogi; no cal donchs que nòsaltres l' enlayrem, perque ni ho necessita qui com ell, es estrella de primera magnitud en el cel del art, ni tampoch sabriam ferho del modo que 's mereix.

Direm solsament que sa carrera ar-tística es tan brillant com hermosa, tant hermosa com revolucionaria. En Morera s' ha emprés la tasca d' escor-collar las cançons de la terra, y d' em-bellirlas, fent-las agradables als matei-xos que son repulsius á las manifesta-cions populars; En Morera s' ha proposat tambe desensopir al Art, treyentlo del rutinariisme que 'l lligaba y oprimia, y per cert que sa revolucionaria tasca, ad-mirable per lo gegantina, va veyentse cada dia mes avansada; En Morera ha volgut també fer música religiose, dig-ne del casal de Deu, y la feta de debo, sentida, hermosa; ha volgut també sen-

yalar nous camps al teatre y ab *La fada*, *L'alegria que pasa*, y *La Reina del cor* ha introduhit nous géneros, y en tot lo que ha tocat ha quedat sagelat per sa potencia artistica. Perque En Morera es un geni, perque En Morera es verdader artista y de la mateixa manera que sent l' Art sab traslladarlo á las sol-fas..

Per aixó son nom es dels qu' es respectan, es dels que 's veneran per la historia, quina escriu son nom en lloch preferent.... Per aixó als que Deu no ens ha fet ni grans ni genis, debem limitarnos á rendir als escullits respectuós homenatge, saludantlo an En Morera ab un entusiasta ¡Honor al mestre!

Cançons Populars

Poesías harmonisades per E. Morera

EL ROSSINYOL

Rossinyol que vas á França,
rossinyol
 encomana'm á la mare.
rossinyol d' un bell bocatge,
rossinyol, d' un vol,
 i á mon pare no pas gaire,
 perquè a un cabrer me n' ha dada.
 Si me'n fa guardar las cabres;
 i son perdut l' esquellada:
 lo vaquer me l' ha trapada.
 —Vaquer, torna-me la cabra.
 —Què me donarás per paga?
 Un petó i una abraçada?
 —Xó són coses de mainatge:
 tenen pa i volen formatge.

SANT RAMON

La Mare de Déu—son fill n' envolvava,
 i estant-lo envoltant—n' es nada una planta:
 nasqué Sant Ramon,—fill de Vilafranca.
 confessor de reis,—de reis i de papes.
 Confessava un rei—qu' el pecat n' estava.
 El pecat és gros,—Sant Ramon plorava.
 «No ploreu, Ramon,—qu' el pecat s' acaba.»
 Ramon s' en va a mar—a llogá una barca.
 El barquer li diu—que n' está embargada:
 no'n pot embarcar—capellans ni frares,
 ni estudiants—de la capa llarga.
 Mireu en Ramon—quina n' ha pensada:
 tira 'l sez manteu—per servir de barca,
 i lo gaiatet—per arbre posava,
 i am l' escapulari—gran vela n' alçava,
 i amb el sant cordó—bandera molt santa.
 Montjuic el veu—vaixell assenyala,
 tots els mariners—surten a muralla.
 «Jesús! Qu' és allò?—És galera ó barca?»
 No n' és vaixell, no,—ni galera armada,
 que n' és San Ramon.—qu' ha fet un miracle.
 Santa Caterina—toquen les campanes.

BARQUEJANT

(DE HEINE)

Com un boirós fantasma
 en el liunyá horitzó,
 la ciutat am ses torres
 se va envelant de foscó

En l' aigua esborronada
 pel vent humid lleuger.
 acompassat sento batre
 lo cop de rem del barquer.

Ja torna el sol aixecar-se
 ja torna arreu la claror,
 i jo lo lloc torno á veure
 a on vaig perdre l' amor.

EL SOL

De l'horitzó aclarit
s' aixeca l nou sol, triomfant de la nit.
Juntant-se d'un a un,
negres nuvols al sol amenacen;
juntant-se d'un a un,
amenacen al sol, que va amunt.

Com un soroll se sent
de riu sobriexit que baixés furiènt.

Se sent soroll llunyà,
com ferestec ressò de tempesta;
se sent soroll llunyà. .
Més el sol no s pot pas aturarà

Quan creixi la negror,
de l'arbre sagrat cercarem l'espessor.
I, en sent al seu voltant,
deixarem bramular la tronada;
i, en sent al seu voltant,
lla dels nuvols el sol irà avant.

I, fos el negre vel,
et sol reveurem, molt més alt, en el cel.
I tornarà a lluir
omplenant-nos de llum i de gloria;
i tornarà a lluir,
no deixant-se mai més enfosquir!...

Impresions

A mon amic Camilo de L. Xiol.

—Que no fassis falta, eh? Si nó vens,
tampoch vindré a casa teva... em deya
allà pels voltans de la festa major de Bell-
vey la meva cosineta Montserrat y de-
mostraba tant d'interès en sas paraules
que no podia pas negarli la meua visita...

—Ah!, deya al despedirme, enguany ve
tambe aquella, saps?

—Què vaig fer jo no entenent a qui 's
referia...

—S, home, la Lluïseta, aquella ab qui

tant te vas divertir la festa major passada;
aquella rosseta que tant t'agradaba...

—Que tant m'agrada vaig afegir jo.

—Be, antu te agradan totes.

—Las guapas.... Per això tambe m'
agrades tú...

—Ni a mi em perdonas?... Vaya qu'
en fas massa.

—O en faig poch... Be, bueno, vindré,
ja t'ho dich desde are...

* *

La bona Montserrat, sense pensarsho,
habia remogut tot mon ser. . La Lluïseta
era una de las pocas xicotas qu' ha-
bia lograt impresionarme fundament. Reu-
nia totes las condicions que m'agradan:
rossa, alteta, blanquissima, de ulls blaus,
vius y expresius, entusiasta per la belles-
sa, era 'l tipo de la dona que somniaba,
l' admiraba per sa hermosura, per sa
discreció, per son talent, poch comu, y
que li permetia parlar de literatura y
ciencias ab siugular magestria, l' admi-
raba per sa gracia, per sa xamosa figura,
ben liniada y contornejada y qu' ella, ab
especial garbo, feya ressaltar mes y mes...

Y l' estimaba perque veient en ella, ve-
ya l'imatje mateixa de la *Esperansa*, fic-
sa sempre la vista al cel, ab un deixa-
ment impregnat de melancolia, com si
duptes de lo que espera... L' ausencia de
fe cega me la feya mes y mes simpatica...
Si mon cor no habes sofert cap ferida l'
hauria estimada ab bogeria; are, que te-
nia 'l cor plé de duptes, que tenia sempre
a la boca 'l regust del fel que s' em so-
breixia de dintre, no podia estimarla; per
això, malgrat a lo agradosa que n' era
vaig olvidarla; per això, malgrat a lo fon-
da de sa impressio, va tancar aviat la fe-
rida esborrantse del cor el recor d' ella...

Al parlarmen ma cosineta, vaig entris-
tirme de debó. Fins alashoras no habia
conegut lo crudel de ma situació; fins
alashoras no habia compres que, tancat
dintre 'l desengany, mon cor habia per-
dut alas per volar envers la bellesa, y al

contemplarme de tal manera, jove ab esplet de vida y ab el desengany á dintre, vaig malehir per primera vegada aquella dona que, podent ser ma felicitat, avuy y sempre fora ma desdita. Perque l' havia coneguda aquella dona! La felicitat que va dar-me un dia l' hi pagada ab anys d' anyorivol sofriment; el goig d' unas quantes horas m' ha valgut anys de amargures. Ella m' ha ferit d' impotencia, m' ha inutilissat completament, y ni la bellesa em diu res ni la hermosura m' entusiasme. Soch com el musulmá que visita una capella catolica; admira, si, l' esplendor, el lucso, pro son cor resta mut, son cor no batega devant de la inintelligible representació d' aquellas bellas imatjes, d' aquellas imatjes que simbolicissan cosas que no enten, que no sab. Soch com l' aucell que no canta dintre 'l bosch ombrivol, condemnat á escoltar el suau remoreig de l' agua, la melodia de sos companys, la hermosura del lloch, la bellesa del paisatge...sent la bellesa, y no pot cantar-la, sent l' ideal y deu arrossegar-se per terra...

* * *

—Y qu' ha cambiat V. ab un any!-ens deya la Lluïseta,-avans tan bromista qu' era y are no hose que te, encare no l' hi vistriure en tots aquets dias.... Estabam asentats al jardí, veniam del ball y esperabam qu' acabés d' apuntar el dia.... Ella, somniadora sempre, li agradaba veure semblants espectacles y jo vaig quedarme á ferli companyia.... Despres fins va saber-me greu l' haberho fet.

Ella insistia y tornaba á insistir, volia que parles y va agotar tota la habilitat pera conseguirho, mes fou en va.... Al fixarme ab ella veyá al devant la imatge d' aquella dona... També un dia ella, á la palida claror de la lluna, va prometrem felicitat sens mida, tambe ella va dir-me qu' era meva, tota meva...

La Lluïseta desesperaba ja de conse-

guir lo que volia; ma cosineta l' havia entabanada y la pobre, al desilusionarse, sentia ferit el cor....

—Vaji, vaji va acabar per dir-me-V. esta enamorat... Y enamorat de....

—No 's cregui, no, que sigui de V. vaig dirli comprenent á lo qu' anaba...

* * *

Un munt de recors em venen á la memoria y tinch por de escriure'ls, perque potser els profanaria.. Prefereixo tenirlos tancats dintre 'l cor, fruirlos tot sol, aconsolar-me ab ellas....

Pro, he volgut complauret, amich Xiol, y al efecte t' hi escrit aquestas ratllas que faras servir per lo que vulguis.... Al demanarmho vas convidarme á la festa qu' avuy feu á Granollers, y vaig pensar alas horas ab ma cosineta Montserrat y ab la Lluïseta, y ab totas aquellas intimitats é historietas qu' ab ellas m' han succehit.. Per aixó hi escrit aquestas impresions que 't dedico, perque potser seras l' unich que podras compendreias del tot.... Y are no t' extranyis que passeitjant junts, al veurer una dona guapa, diguí.-Sembla aquella, pro no es com aquella, que com ella no n' hi ha cap mes en aquet mon.

R: ESCLASANS MILÀ.

Los labradores

Para Pepe Arana

Eres Castellano y por tanto españolista á macha martillo.

Te espanta la venida á Granollers del coro «Catalunya Nova» porque tiene significacion catalanista; en Granollers y para los Granollersenses «Catalunya Nova» es una institucion artistica, simpatica como tal.

Mas que «Els Segadors», ese canto que tanto te molesta, gustaria aqui uno loando á «Los labradores».

No pensamos en segar cabezas ni sabemos odiar....

JOSÉ COMA.

Notas locales

El Presidente de la sociedad coral «Catalunya Neva» nos ruega hagamos contar, que no tiene otro compromiso al venir á esta villa, después del de cantar el Divino Oficio, que el de dar el anunciado concierto que se celebrará mañana en la platea de «La Union Liberal»

Esta noche y despues de terminada la ópera «Rigoletto», el Sr. Petri, con la galanteria que le caracteriza, ha dispuesto obsequiar á esta sociedad con un concierto de música clásica, compuesto del siguiente programa:

- 1.º Gran trio de violin, violoncello y piano por los *Sres. Solana Soler y Petri.*
- 2.º Walz cantado por la *Sra. Ketti.*
- 3.º Gran Aria clásica cantada por la *Sra. D' Arroyo.*
- y 4.º Fantasia ELENA transcripcion de maestro Petri, quien la dedica á esta sociedad, ejecutada por toda la orquesta.

Las piezas de canto serán acompañadas al piano por el referido Sr. Petri.

La Junta Directiva del Centro Catolico ha contratado para los tres dias de Fiesta Mayor una muy aplaudida Compañia drámatica de Barcelona que actuará en el Teatro de la Sociedad bajo la direccion del primer actor D. Emilio Graells, de la que ya dimos cuenta.

La justa reputacion de la compañía contra- y las importantes reformas practicadas en el Salon-Teatro, aseguran al Centro Católico un feliz éxito en la atrevida empresa que en el presente año ha acometido para celebrar con verdadera esplendidez la Fiesta Mayor.

Es casi seguro, que visitará uno de estos días nuestra población el Exmo. Sr. Don Eduardo Sanz Escartin, Gobernador civil de la Provincia.

Por falta de espacio no publicamos hoy el extracto de la sesion ordinaria que celebró el Excmo. Ayuntamiento el jueves último.

Daremos cuenta de dicha sesión en el próximo número.

El Sr. Alcalde, ha prohibido el establecimiento de puestos públicos de bebidas, en las plazas y calles de nuestra villa, por considerarlas peligrosos para la salud pública.

El programa del concierto que mañana por la tarde dará en «La Union Liberal» «Catalunya Nova» es el siguiente:

PRIMERA PART

La Bandera.	E. Morera.
Lletra de E. Guanyabens.	
Barquejant.	Mendelsohn.
Lletra de Heine.	
Las Flors de Maig.	Clavé.
Cansó del Cassador.	Mendelsohn.
Els Pescadors.	Clavé.

SEGONA PART

Cansó de Taverna.	Mendelshon.
El Rosinyol.	E. Morera.
Els tres tambors.	«
Cansons catalanes harmonisades per E Morera	
Crit de Patria.	E. Morera.
Lletra de E. Guanyabens.	
El sol.	E. Morera.
El Pardal.	«
Els segadors.	«
Carsons catalanes harmonisades per E. Morera.	

Imp. de E. Garrell.

PROGRAMA de las Funciones y festejos que se celebrarán los días 1, 2, 3, 4 y 5 de Septiembre.

DIA 1

A LAS 12.—REPIQUE GENERAL DE CAMPANAS. Disparo de

UNA GRAN TRONADA

en la Plaza de la Constitución.

A LAS 7, TARDE.—SOLEMNES COMPLETAS cantadas por la Reverenda Comunidad, en honor de San Esteban Proto-Mártir, patrino de esta villa.

DIA 2

A LAS 10, MAÑANA.—SOLEMNE OFICIO A GRANDE ORQUESTA y sermón que dirá el Rdo. P. D. Juan González, con asistencia del Excmo. Ayuntamiento.

A LAS 12.—GRAN TRONADA.

A LAS 2 Y MEDIA TARDE.—DANZA en «Casa Sala» por la sociedad «La Florida».

A LAS 4 Y MEDIA.—DANZA en los salones de la sociedad «La Alhambra»; y en «La Unión Liberal» a la misma hora por la sociedad «Colonia».

A LAS 5.—CONCIERTO en los jardines de «Casa Sala».

A LAS 7 Y MEDIA.—SOLEMNES COMPLETAS en la Iglesia Parrroquial en obsequio a S. Plácido.

A LAS 10 NOCHE.—SERENATA frente a las Casas Consistoriales.

A LAS 10 Y MEDIA.—FUNCION en el «Casino de Granollers» cantándose la ópera

RIGOLETTO

y FUNCION en el «Centro Católico» poniéndose en escena el drama en 3 actos

EL MISIONERO

A LAS 11.—GRANDES BAILES en los salones de las sociedades «La Alhambra», «Colonia» y «Florida» y en el

ENTOLDADO PUBLICO levantado por cuenta del Excmo. Ayuntamiento en la Plaza de la Constitución.

DIA 3

A LAS 10, MAÑANA.—GRAN OFICIO a voces, por el coro

CATALUNYA NOVA

el cual cantará la Gran Misa de Gloria, de su director *Enrique Morera*, estando encargado del pagnérrico de San Plácido, el Rdo. P. González. Asistirá al Divino Oficio el Excmo. Ayuntamiento en corporación.

A LAS 3, TARDE.—GRAN CONCIERTO en *La Unión Liberal* por la sociedad coral

CATALUNYA NOVA

A LAS 4.—CONCIERTO en los jardines de «Casa Sala».

A LAS 5.—BAILES en las sociedades «Casino de Granollers», «La Alhambra», «Colonia» y «Florida» y en el *Entoldado Público*.

A LAS 9, NOCHE.—Disparo de un GRAN CASTILLO DE FUEGOS ARTIFICIALES a cargo de los Sres. *Saura é hijos*.

A LAS 11.—BAILES en las sociedades y FUNCION TEATRAL en el «Centro Católico», representándose el drama

MONEDERS FALSOS

DIA 4

A LAS 3, TARDE.—CONCIERTO en «La Unión Liberal».—A LAS 4.—CONCIERTO en «Casa Sala».—A LAS 5.—BAILES en las Sociedades y en el *Entoldado Público*

~~~~~ A LAS 10 DE LA NOCHE ~~~~~

GRAN

SERENATA

frente a las Casas Consistoriales.

En el «Centro Católico», la comedia en tres actos de *D. Teodoro Baró*

LO JOCH DELS DISBARATS

A LAS 11.—BAILES en «La Alhambra» «Colonia» y «Florida» y en el *Entoldado Público*.

En el «Casino de Granollers» la ópera

FAUST

DIA 5

A LAS 5 TARDE Y A LAS 10 NOCHE **Grandes Bailes de Sociedad** en los salones del «Casino de Granollers» y «La Alhambra».